

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

16. Intrauit secundum consuetudinem suam die Sabbati in Synagogam, & surrexit legere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

IN LVCÆ CAP. 4.

16. *Intrauit secundum consuetudinem suam die Sabbati
in Synagogam, & surrexit legere.*

ARRIPIT hic occasionem Calvinus
(vt nullam pratermittere solet) Catho-
licam toto orbe Ecclesiam taxandi.
Quum enim ex hoc loco appareat in singulis sab-
batis, quibus dies Dominica successit, Scripturas
legi in Synagogis & exponi solitas fuisse, hanc
adnotationem apponit Calvinus, non vt diuinā
Scripturam (quod profitetur) exponat, sed vt suo
stomacho maleuolentiæ pleno indulgeat. *Iam si
temporum fiat comparatio, facile vel ex presenti loco consta-*
bit, fediores hodie & magis deformes esse Papalis hierar-
chie corruptelas, quā apud Iudeos sub Anna & Caipha fue-
runt. Nam Scripturæ lectio quæ tunc vigeat, non modo sub
Papa obsoleuit, sed ferro & igni à templis arcetur: nisi quod
lingua incognita, quod visum est, in ludibrium cantillant.
Hæc ille. Primū peregre mentitur dum ampli-
ficatione rhetorica vsus, Scripturarum lectionem
ex Ecclesijs Catholicis *ferro & igni arceri* declami-
tat. Tamen si enim in templis Catholicorum ante
hoc schisma exortū, dormientibus Pastoribus,
rarior alicubi fuerit verbi prædicatio, illā tamen
interdictam aliquando fuisse ne fieret, nullus hæ-
reticus docere potest, multo minus eam ferro &
igni prohibitam & abactam fuisse. Deinde rarior
illa prædicatio verbi in diebus Dominicis, non
omnium templorum fuit, nec in omnibus pro-
uincijs, sed quorundam, & in quibusdam: quæ fa-
nè nunc omnes huius negligentix pœnam satis

Prædica-
tio verbi
rarior su-
pra mo-
dum
taxata.

K k acer-

Pastorum
negligen-
tia quid
succes-
serit.

acerbam luerunt: grassantibus & prævalentibus hac maximè de causa tot hodie sectis & hæresibus; quæ legitimis eiectis Pastoribus, lupis rapacibus omnia implenerunt. Deinde quid tandem, obsecro, in hanc Pastorum negligentiam successit? Primum diuini verbi ab hominibus indoctis, audacibus, spurcis ac libidinosis, nulla vel auctoritate, vel pietate, vel solida eruditione præditis, fæda deprauatio, & venenata tractatio. Satius autem esset nullo pane vesci quàm venenato; maximè iam aliquo modo saturis, & bene pastis: quum hoc præsens exitium adferat, illo tantisper carere natura possit. Quum iam alta Ecclesie pax esset, omniumque Christianorum vox vna, & labium vnum, vna mens, vnum cor credentium omnium, fides simplex ab Apostolo laudata, tam accuratæ & frequentes verbi Dei explanationes adeò necessaria non erant; quum suo quasi succo acceptæ à maioribus fidei, cui indubitanter adhærebant, fideles victitarent; & ipsa totius vitæ simplicitas atque integritas adhortationibus ac stimulis adeò frequentibus minus indigeret. Demum tamen, quod omnino negari non debet, magnam fuisse Pastorum negligentiam: quid nunc noui isti magistri attulerunt? *Singulis* (inquiunt) *Dominicis diebus Scriptura legitur, non lingua incognita* (hoc enim Calvinum offendit, quum illa lectio non ad populi doctrinam sed ad inuocationem, quam totius populi nomine Pastor facit, pertineat *sed vulgari & quam omnes intelligant*. Verba quidem omnes fortasse intelligunt: sensum autè quotusquisq; tandem ex rudi populo intelliget? Imò absurdissimos sensus sibi plerique confingunt, eosque contra suos Ministros audacter tuentur. Atqui accedit explicatio & verbi prædicatio. Illa

Illā sanē initio feruebat, tamen si (vt dixi) venenata & impia. At nunc ille feruor in nostra Anglia & alibi (vt audio) vehementer deferbuit; eiusque loco homiliae quaedam ex codice leguntur. Denique si tot seculis hic nouus seu Calvinismus seu Lutheranismus templa occuparet, quot à Catholicis occupata fuerunt (quod nunquam futurum aperte in Scripturis promissiones certum nobis faciunt) quis dubitat in altissimum somnum praesentem concionandi ac docendi feruorem non secus desitutum? Non est ergo quod Calvinus de suis tam feruidis initijs gloriatur, aut aliquem in opere tam longo somnum, tot, inquam, seculorum, Ecclesiae Dei obrepisse declamitet.

IN LVCÆ CAP. 6.

35. *Mutuum date, nihil inde sperantes.*

AB omnibus ferè theologis hæc sententia contra vsuras quæ ultra sortem ex mutuo capiuntur, applicatur: vt in ea consilium sit ac præceptum. Consilium quoad mutuum dandum, præceptum verò quoad nihil ultra sortem ex mutuo sperandū: Nihil, inquam, quasi debitum ratione mutui: gratuitam tamē beneficentiam posse sperari: sed tanquā gratuitam, non tanquam debitam, ne & ibi aliqua sit vsura mentalis. Quibusdā tamē visum est, vt post Erasmus Cornelio Iansenio, vsuras hoc loco à Christo directè non interdici, vt pote quæ in veteri lege prohibitæ fuerant. Calvinus ultra progressus ait. *Hæc sententia perperam restricta fuit ad vsu-*

*vsura sub
præcepto
prohibita.*